

Ο Dr Thomas F. Widmann με τον Αλκη Πιερράκο.

Ο ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΑΛΙΑΓΑΣ

Τι συνδέει τον παρουσιαστή με τον δισεκατομμυριούχο επιχειρηματία Dr Thomas F. Widmann και τον ζωγράφο Αλκη Πιερράκο – Η φιλία και η αδυναμία στα ασπρόμαυρα σχέδια

Της **ΛΗΤΩΣ ΜΗΣΙΑΚΟΥΛΗ**
litomissiakouli@yahoo.com

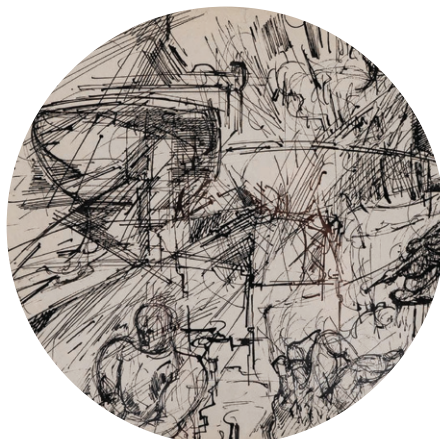
ώς συνδέεται ο δισεκατομμυριούχος Dr Thomas Widmann με τον Νίκο Αλιάγα και τον ζωγράφο Αλκη Πιερράκο; Τις απαντήσεις φέρνει στο φως μια άγνωστη ιστορία, που αποκαλύπτει σήμερα το «Secret» και η οποία ξεκινάει από το Παρίσι.

Το καλοκαίρι που πέρασε, ο γαλλικός Οίκος FauveParis γιόρτασε τη μεγάλη επιτυχία της δημοπρασίας «Alkis Pierrakos, le dernier expressionniste» (Αλκης Πιερράκος: Ο τελευταίος εξπρεσιονιστής). Όλα τα έργα προήλθαν από την ιδιωτική συλλογή του επιχειρηματία και μεγαλογιατρού Thomas Widmann και, όπως λέγεται στη γλώσσα της αγοράς Τέχνης, όταν πωλείται το 100% των έργων, είναι μια white glove δημοπρασία, με το σύνολο να αγγίζει τα 37.185 ευρώ. Ανάμεσα σε εκείνους που βρέθηκαν στα σαλόνια του οίκου ήταν ο αγαπητός Ελληνογάλλος παρουσιαστής Νίκος Αλιάγας, ένας από τους φανατικούς της ζωγραφικής του Αλκη Πιερράκου.

Ο Dr Thomas F. Widmann ήταν στενός φίλος του Αλκη Πιερράκου, για την ακρίβεια είχαν σχέση πατέρα - γιου. «Η φιλία τους ξεκίνησε όταν ο Widmann έφτασε στη Γαλλία, για να σπουδάσει Ιατρική στην ηλικία των 22-23 ετών», περιγράφει σε επικοινωνία με την εφημερίδα ο Dimitris Joannides, έμπορος έργων Τέχνης και μέτοχος στον Οίκο FauveParis, ο οποίος ήταν και ο υπεύθυνος για τη συγκεκριμένη δημοπρασία. Ο Widmann ήταν εξαιρετικός επιστήμονας και καρδιολόγος. Για πάρα πολλά χρόνια ξέκλεβε λίγες στιγμές από τα ιατρικά και επιχειρηματικά του καθήκοντα, για να περάσει τα απογεύματα και τα βράδια του συνομιλώντας με τον Αλκη Πιερράκο για την Τέχνη. «Ήταν μια πραγματική ανάσα και πνευματική ανάταση για εκείνον», προσθέτει ο Dimitris Joannides. Το γεγονός ότι ο Αλκης Πιερράκος σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Βασιλείας το 1949 έφερε ακόμα πιο κοντά τους δύο άνδρες. Αλλωστε, όπως επι-

Ο Νίκος Αλιάγας, η Théodora Joannides-Russo (μωράκι), ο Dimitri Joannides και η σύζυγός του και αρχιτέκτονας, Sara Morin-Russo, στην ελληνική πρεσβεία στο Παρίσι για το ειδικό αφιέρωμα στον Αλκη Πιερράκο. Ο Νίκος Αλιάγας κρατά τον κατάλογο της έκθεσης (πάνω). Ένα από τα ασπρόμαυρα έργα του Αλκη Πιερράκου (κάτω).

σημαίνει σήμερα ο D. Joannides, ο Πιερράκος ήταν ένας από τους σπάνιους Έλληνες καλλιτέχνες που απέκτησαν γερμανική κουλτούρα προτού εγκατασταθεί στο Παρίσι, το 1954. Η επιχειρηματική δραστηριότητα του Widmann μεγάλωνε ραγδαία, σε τέτοιο βαθμό που κατάφερε να δημιουργήσει την Actelion, έναν από τους ισχυρότερους φαρμακευτικούς κολοσσούς στην Ελβετία, που το 2018 εξαγοράστηκε από την Johnson & Johnson για 30 δισ. δολάρια (!).

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. Ο Widmann αγόραζε φανατικά τα έργα του Αλκη Πιερράκου, ωστόσο στη συλλογή του δεν υπάρχει έργο κανενός άλλου Έλληνα ζωγράφου. Από την άλλη, ο Νίκος Αλιάγας θα έλεγε κανείς πως συλλέγει ερασιτεχνικά. Με άλλα λόγια, δεν είναι θαμώνας στις γκαλερί ή στα salerooms των διεθνών οίκων, αλλά είναι άνθρωπος της Τέχνης. Και έτσι συνδέεται με την ιστορία του Widmann και του Πιερράκου.

Όταν ο Ν. Αλιάγας ήταν νέος, γύρω στα 25, σπούδαζε δημοσιογραφία και ήταν πολύ καλός φίλος με τον Πιερράκο. Μάλιστα, ο τελευταίος ήταν ο μέντοράς του στην τέχνη της ζωγραφικής. «Θυμάμαι να διαβάζω στο ατελιέ του Πιερράκου ποιήματα που είχε ο ίδιος γράψει όταν ήταν νέος. Είναι ένας πολύ καλλιεργημένος και μορφωμένος άνθρωπος και πάντα ανοιχτός στην Τέχνη», λέει για τον Ν. Αλιάγα ο D. Joannides. Αν και δεν θέλησε να σχολιάσει ποια έργα απέκτησε από την τελευταία δημοπρασία της Συλλογής Widmann, ο D. Joannides επιβεβαίωσε πως ο Ν. Αλιάγας έχει αρκετά έργα του Αλκη Πιερράκου και ότι έχει μια ιδιαίτερη αδυναμία στα ασπρόμαυρα σχέδια. Ισως αυτό να προέρχεται από την αγάπη του για την ασπρόμαυρη φωτογραφία, καθώς, ως γνωστόν, ο Ν. Αλιάγας είναι ένας εξαιρετικός φωτογράφος. Αυτός είναι και ο λόγος που του έχει προτείνει να κάνει μια έκθεση μόνο με τα ασπρόμαυρα του Πιερράκου και τις ασπρόμαυρες φωτογραφίες του Ν. Αλιάγα. «Ελπίζω να γίνει μια μέρα!», εύχεται, υπογραμμίζοντας ότι η αγορά Τέχνης του Πιερράκου αποκτά ολοένα και ευρύτερο συλλεκτικό κοινό.